

email: knf@knf.gov.pl

email do wiadomości: sprm@kprm.gov.pl, nik@nik.gov.pl

tytuł maila: **Czy KNF jest ustawowo (art. 138 ust. 7 pb) bezradna wobec bankowego bezprawia?**

**Pan Marek Chrzanowski
Przewodniczący Komisji Nadzoru
Finansowego**

Do wiadomości otrzymują:
**Najwyższa Izba Kontroli
Kancelaria Prezesa Rady Ministrów**

Szanowny Panie Przewodniczący.

W odpowiedzi Ministerstwa Finansów na interpelację poselską nr 12021, dostępną pod adresem <http://www.sejm.gov.pl/Sejm8.nsf/InterpelacjaTresc.xsp?key=1941D3B8>, Ministerstwo wyjaśnia, że Komisja Nadzoru Finansowego - w ramach nadzoru nad działalnością banków - **nie może naruszać umów zawartych przez bank**. Pełna treść odpowiedzi MF na w/w interpelację dostępna jest pod adresem <http://orka2.sejm.gov.pl/INT8.nsf/klucz/658C47EF/%24FILE/i12021-o1.pdf>

W związku z powyższym pozwolę sobie zadać Panu Przewodniczącemu kilka pytań, których celem jest ustalenie, czy dobrze interpretuję treść art. 138 ust. 7 ustawy prawo bankowe.

Proszę więc o odpowiedź na następujące pytania:

1. Czy art. 138 ust. 7 ustawy prawo bankowe należy rozumieć w taki sposób, że każdy działający w Polsce bank może **bez żadnych konsekwencji ze strony Nadzoru** zawrzeć dowolną ilość sprzecznych z prawem umów o kredyty, dbając jedynie o to, aby Nadzór **nie zorientował się**, że bank nosi się z zamiarem zawarcia takich bezprawnych umów - z osobami fizycznymi, konsumentami, przedsiębiorcami etc.?
2. Czy art. 138 ust. 7 ustawy prawo bankowe należy rozumieć w taki sposób, że **KNF nie ma żadnej możliwości** podjęcia interwencji wobec banku, który jest zagrożony upadkiem (bankructwem) w związku z tym, że dziesiątki tysięcy umów kredytowych zawartych i wykonywanych przez ten bank, to umowy zagrożone unieważnieniem przez sądy powszechne w wyniku procesów cywilnych (o zapłatę, bądź o unieważnienie umowy) wytaczanych bankowi przez kredytobiorców?
3. Jeśli KNF, pomimo treści art. 138 ust. 7 pb, ma możliwość podjęcia interwencji wobec banku, który jest zagrożony bankructwem w związku z tym, że dziesiątki tysięcy umów kredytowych zawartych i wykonywanych

przez ten bank, to umowy zagrożone unieważnieniem przez sądy powszechne w wyniku powództw kredytobiorców przeciw bankowi, to na czym taka interwencja wobec takiego banku powinna - w ocenie Pana Przewodniczącego - polegać?

4. Czy art. 138 ust. 7 ustawy prawo bankowe należy rozumieć w taki sposób, że rolą Nadzoru jest wyłącznie podejmowanie działań, które **uniemożliwiają bankom zawieranie** umów kredytowych, które są sprzeczne z prawem?
5. Skoro art. 133.2.3) ustawy prawo bankowe stanowi, że czynności podejmowane w ramach nadzoru bankowego przez KNF polegają w szczególności na "badaniu zgodności udzielanych [a nie: udzielonych] kredytów, pożyczek pieniężnych, akredytyw, gwarancji bankowych i poręczeń oraz emitowanych bankowych papierów wartościowych z **obowiązującymi w tym zakresie przepisami**", to jakie, konkretnie, czynności, **zostały podjęte przez KNF w latach 2006-2009**, aby zbadać **zgodność udzielanych** wówczas przez banki na masową skalę pożyczek i kredytów odnoszonych do walut obcych "z obowiązującymi w tym zakresie przepisami" - ze szczególnym uwzględnieniem art. 69 ust. 1 ustawy prawo bankowe, który wyklucza taką umowę o kredyt, gdzie w ramach jego spłaty kredytobiorca zwraca do banku kwotę wykorzystanego kredytu, odsetki, prowizję **oraz spread walutowy z tabeli kursowej banku**?
6. Który przepis obowiązującego prawa **ZABRANIA** Komisji Nadzoru Finansowego przeprowadzenie wobec banku, który udzielił i obecnie wykonuje kilkadziesiąt tysięcy umów kredytowych odnoszonych do waluty obcej, postępowania mającego na celu ustalenie, czy te umowy są zgodne z obowiązującym prawem (niedopuszczalny w art. 69 ust. 1 ustawy prawo bankowe koszt kredytu wynikający ze spreadu walutowego w tabeli kursowej banku)?
7. Czy zgodna z prawem jest działalność banku polegająca na naruszaniu przez bank zbiorowych interesów konsumentów poprzez wykonywanie umów o kredyty z naruszeniem dobrych obyczajów, co formalnie jest zabronione przez art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów?
8. Czy Komisja Nadzoru Finansowego powinna czy nie powinna - w ramach nadzoru nad bankami - posiadać wiedzę o tym, ile kredytów i pożyczek dany bank wykonuje niezgodnie z obowiązującym prawem oraz z naruszeniem dobrych obyczajów, co może doprowadzić do upadku (bankructwa) tego banku w przypadku pozywania banku - na skalę masową - przez kredytobiorców o unieważnienie umów kredytowych lub o zwrot nienależnych świadczeń, które bank pobrał od klientów w ramach spłaty tych kredytów?
9. Czy w ocenie Pana Przewodniczącego nadzór nad działalnością banków sprawowany przez KNF jest kompletny, rzetelny i w pełni wiarygodny, jeśli Komisja Nadzoru Finansowego nie dysponuje wiedzą o tym, ile umów kredytowych udzielonych na jaką łączną kwotę kredytów, odnoszonych do

walut obcych i zagrożonych sądowym unieważnieniem ze względu na ich wady prawne - dany bank obecnie posiada i wykonuje?

10. Czy potencjalne sądowe unieważnienie kilkudziesięciu tysięcy sprzecznych z prawem umów o kredyty i pożyczki hipoteczne (średnia kwota udzielonego kredytu wynosząca 300tys. zł) może stanowić zagrożenie dla płynności finansowej banku?
11. Czy portfel kilkuset tysięcy kredytów odnoszonych do walut obcych, udzielonych przez banki na łączną kwotę ponad 100 miliardów złotych, może stanowić zagrożenie dla stabilności polskiego systemu finansowego ze względu na potencjalną **możliwość sądowego unieważnienia wszystkich tych umów**?
12. Czy należy rozumieć, że obserwowany, **kompletny brak zainteresowania KNF wadliwością prawną umów kredytowych odnoszonych do walut obcych** oznacza, że stabilność polskiego systemu finansowego opiera się obecnie na założeniu, że **co najwyżej jedynie ułamek procenta** spośród prawie miliona kredytobiorców wadliwych prawnie umów kredytowych będzie dochodzić od banku unieważnienia umowy lub zwrotu nienależnie pobranych przez bank środków na drodze sądowej?

Uprzejmie proszę o udzielenie mi odpowiedzi w dwunastu punktach w kolejności zadawanych pytań.